

opusdei.org

1962. Sant Josepmaria viu a Monterols

Capítol 18è, en àudio i en text, del llibre "Escrivà de Balaguer a Catalunya, 1913-1974. Petjades de sant Josepmaria", obra de Josep Masabeu publicat el 2015 a Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

07/12/2023

Escolta la lectura del capítol
(00:12:56)

Disponible també a [ivoox](#) i [iTune](#)

XVIII. 1962. SANT JOSEPMARIA VIU A MONTEROLS

Una estada de sant Josepmaria

Del 16 al 18 de setembre de 1962 sant Josepmaria va tornar a Barcelona. Va ser la primera i única vegada que es va allotjar a Monterols. Ocupà l'habitació anomenada 'de convidats', situada al primer pis, al final del passadís, a la dreta. Avui es conserven els mobles que hi havia llavors i alguns records d'aquestes jornades. Va utilitzar el menjador de convidats, on hi ha una taula que va estar uns anys a la Clínica.

Quan el dia 16 sant Josepmaria va arribar a Monterols cap a dos quarts d'una del migdia, va passar de seguida a la zona de l'administració pel menjador. Va saludar al passadís les que eren allà, i en veure el telèfon va demanar que telefonessin

l'Encarnita Ortega^[1] a Llar. S'hi va posar sant Josepmaria i va parlar amb ella, i després don Álvaro. Estaven preparant el dinar, i sant Josepmaria, amb afectuosa confiança, va prendre una patata fregida^[2].

La porta de l'oratori era una porta senzilla, com les altres portes de tota la casa. En veure-la va suggerir que es possessin unes portes més treballades, d'acord amb la importància de la cambra, perquè allà hi havia Déu. En Joan Rius^[3], arquitecte, les va dibuixar, i el seu pare -que era ebenista- les va fabricar tot seguit. En molt pocs dies van estar col·locades les noves portes de roure^[4].

Sant Josepmaria va aprofitar aquestes jornades per reunir-se amb diferents persones de Barcelona i va visitar alguns llocs de la ciutat.

Lògicament, també va tenir trobades amb els residents.

Perquè hi hagués més espai -llavors no existia l'actual sala d'estar-, es va habilitar el vestíbul de 'planta 0', amb l'escala com a grada, on algun cop es va asseure sant Josepmaria envoltat d'universitaris. Van ser trobades familiars amb preguntes, anècdotes de la residència, cançons... Sant Josepmaria responia a les inquietuds d'aquells estudiants, convidant-los a transformar la cultura i la societat amb la llum de l'Evangelí, i a buscar Déu en l'estudi. També els va parlar de la història de Monterols i de com havien costat especialment els començaments del treball apostòlic de l'Opus Dei a Barcelona.

El 17 i 18 de setembre va celebrar la santa Missa a l'oratori de la zona de l'administració. El va ajudar don Javier Echevarría. El dia 17 estaven

sols, i en canvi el dia 18 algunes de les persones que treballaven allà es van quedar a aquesta Missa^[5].

Sant Josepmaria no va estar cap altre cop a Monterols. Anys després, el 3 de maig de 1969, el llavors director de la residència va tenir ocasió de parlar amb el fundador de l'Opus Dei, aprofitant que es trobava en terres catalanes. Entre altres coses li va explicar que els estudiants de Monterols s'havien presentat a un concurs de cors a la universitat i no ho havien fet bé, ja que, va afegir, a la residència hi faltava ambient musical... En saber que estaven desproveïts de material musical 'modern', sant Josepmaria va regalar a Monterols dues guitarres elèctriques, un baix, una bateria, dos micròfons i un amplificador. Es pot imaginar l'alegria amb què van rebre la notícia els residents. En el seu moment es va donar ús a aquests instruments i se'n va treure molt de

partit. Avui alguns d'ells es conserven a la vitrina de la 'planta 0' amb una placa que recorda aquest succés.

Dues estades a Llar. 16 i 17 de setembre de 1962. Milanesat 37

Durant els anys 1959 i 1960 es va construir la nova seu de Llar, un edifici de l'arquitecte César Ortiz-Echagüe^[6], amb espais per a classes de cuina, decoració, idiomes i, més endavant, secretariat. L'acte d'inauguració 'oficial' va tenir lloc el 1961. Va beneir l'oratori l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Gregorio Modrego, i hi van assistir el consiliari regional de l'Opus Dei i les autoritats civils de la ciutat.

El diumenge 16 de setembre de 1962, sant Josepmaria va anar a Llar i a les cinc de la tarda va tenir una tertúlia amb un nombrós grup de dones de l'Obra, durant uns 45 minuts.

Abans havia anat a la Mercè, però l'església estava tancada, i va saludar la Mare de Déu per l'espiell de la porta.

L'endemà, dilluns 17 de setembre de 1962, a les dotze del migdia, va tornar a Llar per tenir una tertúlia amb les supernumeràries. A la tertúlia hi havia la mare de la Montse Grases, a la qual va dirigir unes paraules plenes d'afecte.

IESE. Avinguda de Pearson 21

El 1957 es van iniciar les gestions per crear l'Institut d'Estudis Superiors de l'Empresa, fundat el 1958 a Barcelona com a escola de postgrau en direcció d'empreses de la Universitat de Navarra.

Inicialment, l'IESE oferia diversos programes de formació per a directius, en una època en què les escoles de direcció eren escassament conegudes fora dels Estats Units.

L'establiment d'aquests programes, dissenyats principalment per a empresaris i directius experimentats, va constituir un pas endavant en la formació d'executius d'empreses.

El mateix dia d'arribada a Barcelona, diumenge 16 de setembre de 1962 a la tarda, després de la tertúlia a Llar, sant Josepmaria va estar per primera vegada a l'IESE. L'Antonio Valero^[7], primer director general, recorda que *era un dia sense activitat, i la seva ullada va ser ràpida; no li interessaven les gàbies, li interessaven els ocells, les ànimes, i en acabar em va dir, molt breument i en to familiar, de confiança, **allò dels joves comenceu-ho quan pugueu; a conseqüència d'aquesta indicació començarem el Programa Màster el setembre de 1964***^[8].

Castelldaura. Carretera de Premià
1. Premià de Dalt

Des del principi del treball apostòlic a Barcelona s'havien utilitzat diversos llocs per tenir els cursos de recés: can Menut, a Sant Quirze Safaja, i la casa d'exercicis i convivències anomenada 'Pax', situada a Montcada i Reixac. Per als cursos de recés amb persones casades, més 'grans', s'utilitzava l'Hotel Vallvidrera a la falda del Tibidabo i una casa d'exercicis a Vilafranca del Penedès.

Amb el creixement de la labor apostòlica, calia comptar amb un lloc estable. Per això es van realitzar diverses gestions, i el 7 de novembre de 1955 es va adquirir la finca can Trias, als afores del poble de Premià de Dalt. En aquell moment es deia *La Fornaca*. Se la va anomenar Castelldaura, i va començar a utilitzar-se el 1956^[9].

Actualment hi ha dues cases: la Torre, que és la casa original del

segle XIX, i el Mas, que es va començar a construir a principis dels anys seixanta del segle XX.

Sant Josepmaria va ser per primer vegada a Castelldaura el matí del dilluns 17 de setembre de 1962. A l'edifici de la Torre va estar de tertúlia uns 20 minuts amb les persones de l'administració que atenien la casa de recés, i després va anar a veure l'estat de les obres de construcció del Mas^[10].

Una parada a Figueres. Restaurant Càmping Pous. Antiga ctra. N-II, Km 8,5

El 18 de setembre de 1962 sant Josepmaria va sortir de Monterols a primera hora del matí en direcció a França. El primer tram del viatge, fins a Figueres, el van fer en dos cotxes. En un hi anava sant Josepmaria, don Álvaro, don Florencio Sánchez Bella i en Javier Cotelo, que des d'aquest any conduïa

habitualment el cotxe de sant Josepmaria. En un altre cotxe l'acompanyaven alguns directors de l'Obra a Espanya i també hi anava don Javier Echevarría.

Tot travessant Girona, en un pas de vianants, es van creuar amb la Maria Rosa Ferrer^[11], una de les primeres persones de l'Obra de Girona. Van saludar-la amb un gest de la mà. La Maria Rosa recorda les circumstàncies d'aquesta trobada:

El diumenge 16 de setembre de 1962, a la tarda, vaig estar a la tertúlia amb el nostre Pare a Llar. En acabar, algunes vam agafar un cotxe i seguïrem el cotxe del nostre Pare, esperant que aniria a la Mercè. No va ser així, però en aquesta estona em vaig fixar molt en els detalls del cotxe: un cotxe fosc amb unes cortinetes al vidre del darrere, i em vaig aprendre de memòria la matrícula, que era de

Roma, amb els caràcters en color vermell sobre fons blanc.

El dimarts 18 de setembre, jo era a Girona. Cap al migdia, anava a travessar pel pas de vianants que hi ha al semàfor de la cruïlla de la carretera de Barcelona amb el carrer Álvarez de Castro, on hi ha la llibreria Empúries. En aquells anys era el primer semàfor que hom es trobava venint des de Barcelona.

En aquell moment vaig veure arribar el cotxe del Pare, que vaig reconèixer de seguida per la matrícula.

A la dreta del conductor hi havia don Florencio Sánchez Bella. Darrere hi anaven el Pare i don Álvaro. Vaig observar que don Florencio es girava i li deia alguna cosa al Pare assenyalant-me a mi. Jo coneixia don Florencio perquè al principi va atendre la labor a Girona. Van passar per davant meu i el Pare em va saludar amb la mà, i a continuació es

devia posar de genolls al seient, ja que va separar la cortineta del vidre del darrere i em va seguir saludant fins que el vaig perdre de vista quan van girar a la plaça Marquès de Camps. Encara recordo la cara d'afecte amb què em saludava.

A l'estiu següent, el 1963, vaig estar de convivència a Castelldeu. Allà es trobava don Florencio. Em va recordar aquest succés i em va explicar com ho havien viscut dins del cotxe.

Ja des de la sortida de Monterols aquell matí don Florencio anava insistint al nostre Pare que paressin una estona a Girona, per veure els seus fills en el petit pis que hi havia a la plaça Independència. Però el nostre Pare deia que havien de fer molts quilòmetres fins a Roma i no es podien aturar. Don Florencio seguia insistint, argumentant que a Girona hi havia molta labor, etc. Al final don Álvaro

va dir: si aquí hi ha tanta gent de l'Obra, encomanem per veure algú. I llavors va ser quan em van veure. Efectivament el Pare es va posar de genolls sobre el seient i separant la cortineta del vidre del darrere em va anar saludant fins que em van perdre de vista. Va comentar que li havia fet il·lusió trobar-me i que li agradava que anés vestida elegantment.^[12]

Van dinar a Figueres, segons descriu en Javier Cotelo, en un lloc rústic, mig a l'aire lliure, i es va fer una tertúlia-sobretaula que es va perllongar bastant. Tots estàvem allà feliços, però encara ens quedaven pel davant molts quilòmetres per recórrer aquella tarda. Vam seguir sols fins a la frontera^[13].

El novembre de 2012 en Javier Cotelo recordava que era un restaurant rústic, un edifici de pedra amb un porxo de fusta, situat a la sortida de

Figueres en direcció a la Jonquera, a la carretera nacional^[14].

És el Restaurant Càmping Pous, a l'antiga carretera Nacional II, km 8,5, que havia estat inaugurat el 1958.

[1] Encarnita Ortega Pardo (1920-1995). El 1941 s'incorporà a l'Opus Dei. Es traslladà a Roma el 1946 i treballà en l'expansió de l'Obra per tot el mon. Tornà a Espanya el 1961 i en aquell moment era la directora de Llar. El 1980 se li diagnosticà un càncer. Morí el 1995. S'ha iniciat el seu procés de canonització.

[2] Diari de l'administració de Monterols. 16-18.09.1962. AGP, sèrie U.2.2, D-196.

[3] Joan Rius i Camps (1932-).

Arquitecte.

[4] Conversa amb Joan Rius i Camps.

Juliol 2013.

[5] Diari de l'administració de

Monterols. 16-18.09.1962. AGP, sèrie U.2.2, D-196.

[6] César Ortiz-Echagüe Rubio (1927-).

Arquitecte. Premi fi de carrera de 1952. El 1967 col·laborà en el començament de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de la Universitat de Navarra. Membre de l'Opus Dei des de 1945, fou ordenat sacerdot per sant Joan Pau II el 1983. El 1984 traslladà la seva residència a Alemanya.

[7] Antonio Valero Vicente

(1925-2001). Enginyer Industrial per l'Escola Superior de Terrassa.

Catedràtic de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers d'Indústries Tèxtils de Terrassa. Des de molt jove

compatibilitzà l'activitat acadèmica amb la direcció d'empreses. Sota l'impuls de sant Josepmaria, el 1958 posà en marxa a Barcelona l'Institut d'Estudis Superiors de l'Empresa (IESE).

^[8] Records de l'Antonio Valero. 22.04.1992. DC, A-15.

^[9] AGP, biblioteca, P03, XII-1955, pp. 72-80. i AGP, biblioteca, P01, I-1956, pp. 50-51.

^[10] Diari de l'administració de Castelldaura. 17.09.1962. AGP, sèrie U.2.2, D-115.

^[11] Maria Rosa Ferrer i Dalgà (1934-). Llicenciada en Belles Arts i Història de l'Art. Directora del Museu Diocesà de Girona durant més de vint anys.

^[12] Records de la Maria Rosa Ferrer Dalgà. 15.12.2012. DC, A-06.

[13] Relació de viatge. 16-18 de setembre de 1962. Escrita per en Javier Cotelo. AGP, sèrie A.5, leg. 207.

[14] Conversa amb en Javier Cotelo. Novembre de 2012.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/1962-sant-
josepmaria-viu-a-monterols/](https://opusdei.org/ca-es/article/1962-sant-josepmaria-viu-a-monterols/)
(29/03/2025)